

Sag T-132/01 R

Euroalliages m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Særlige rettergangsformer — dumping — afgørelse om at afslutte en fornyet undersøgelse af foranstaltninger, som udløber — *fumus boni juris* — uopsættelighed — interesseafvejning«

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 1. august 2001 II-2310

Sammendrag af kendelse

1. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser — uopsættelighed — »fumus boni juris« — kumulativ karakter — afvejning af samtlige interesser i sagen — forholdsreglens midlertidige karakter (Art. 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)*
2. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser — alvorlig og uoprettelig skade — bevisbyrde (Art. 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)*

3. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser — uopsættelighed — alvorligt og uopretteligt tab — økonomisk tab — situation, der kan true den sagsøgende virksomheds eksistens* (Art. 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)
4. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — foreløbige forholdsregler, der er forbundet med en afgørelse fra Kommissionen, der afslutter en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger, som udløber — betingelser — afvejning af samtlige interesser i sagen* (Art. 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2; Rådets forordning nr. 384/96, art. 11, stk. 2)

1. Artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement bestemmer, at begæringer om foreløbige forholdsregler skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (*fumus boni juris*). Disse betingelser er kumulative, således at en begæring om udsættelse af gennemførelsen ikke kan tages til følge, når en af dem ikke er opfyldt. Fællesskabets retsinstanser kan endvidere i sager om foreløbige forholdsregler i givet fald foretage en interesseafvejning. Endvidere skal de begærede foreløbige forholdsregler være foreløbige, dvs. ikke foregribe retlige eller faktiske tvistepunkter og ikke på forhånd ophæve virkningerne af den afgørelse, der senere skal træffes i hovedsagen.

begæring om foreløbige forholdsregler er opfyldt, skal vurderes på baggrund af nødvendigheden af, at der træffes en foreløbig afgørelse for at undgå, at den begærende part udsættes for et alvorligt og uopretteligt tab. Den, der indgiver begæringen, skal dokumentere ikke at kunne afvente afgørelsen i hovedsagen uden at blive påført en skade af denne art. Tabets truende nærhed skal ikke være godtgjort med absolut vished. Det er derimod tilstrækkeligt, navnlig når tabets indtræden afhænger af, at der foreligger en flerhed af faktorer, at det er forudseeligt med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed. Sagsøgeren skal dog fortsat føre bevis for de faktiske omstændigheder, der skal begrunde, at der er udsigt til en sådan alvorlig og uoprettelig skade.

(jf. præmis 19 og 20)

(jf. præmis 60 og 61)

2. Spørgsmålet om, hvorvidt uopsættelighedsbetingelsen i forbindelse med en

3. I forbindelse med Fællesskabernes retsinstansers bedømmelse af en anmodning om foreløbige forholdsregler kan

et økonomisk tab ikke, bortset fra ganske usædvanlige tilfælde, betragtes som uopretteligt eller selv vanskeligt afhjælpeligt, da det kan være genstand for en senere økonomisk erstatning. Således kan et økonomisk tab, der ikke blot udlignes som en følge af den berørte institutions opfyldelse af dommen i hovedsagen, udgøre et økonomisk tab, der kan erstattes inden for rammerne af de retsmidler, som er fastsat i traktaten, navnlig i artikel 235 EF og 288 EF.

I medfør af disse principper er en foreløbig forholdsregel berettiget, såfremt det må antages, at sagsøgeren, hvis der ikke træffes en sådan forholdsregel, befinder sig i en situation, der kan true selve virksomhedens eksistens inden afsigelsen af den dom, der afslutter hovedsagen. I en sådan situation vil det sagsøgende selskabs ophør, inden der træffes afgørelse om sagens realitet, gøre det umuligt for sidstnævnte at anlægge et erstatningsøgsmål.

(jf. præmis 65 og 66)

4. I forbindelse med bedømmelsen af en påstand om, at der sker udsættelse af gennemførelsen af en afgørelse fra Kommissionen, der afslutter en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger, eller af foreløbige forholdsregler, der sigter mod registrering af importen af det omhandlede produkt, skal der foretages en afvejning af sagsøgernes interesse, dvs. repræsentanterne for EF-erhvervsgrenen, i at opnå den ene eller anden af de begærede foreløbige forholdsregler over for importørernes, eksportørernes og brugernes interesse i at opretholde virkningerne af den anfægtede afgørelse.

(jf. præmis 78)